

Scientific Journal

The History of Islamic Culture And Civilization

Vol. 15, Spring 2024, No. 54

Typology, goals and formation stages of the social movement against the third caliph With a sociological approach

Seyed Hossein Rashidi Fard¹ \ Mahdi Qolamali²

- 1. Ph.D student of Nahj al-Balagha University of Qur'an and Hadith Qom, Qom, Iran. sydhsynrshydyfrd@gmail.com
 - 2. Associate Professor Department of Hadith Sciences, University of Qur'an and Hadith Qom, Qom, Iran.

 mahdigh53@gmail.com

Abstract Info	Abstract
Article Type:	One of the most important social events in the history of Islam, which
Research Article Received: 2023.12.25	has caused social and party differences among Muslims, is the public uprising against the third caliph Uthman bin Affan and his death. His performance in the field of appointing non-committed agents, unfair distribution of public property and non-implementation of some Islamic rules and regulations caused widespread protests and a revolutionary movement against the third caliph. Sociological analysis of the aforementioned movement, classification and examination of the formation stages of this social phenomenon is the subject of the present research. In this article, we seek to investigate the goals, stages of formation and classification of this important social phenomenon of
Accepted: 2024.06.15	early Islam with a sociological approach, with a library review of historical texts, early and late narratives.
Keywords	Othman bin Affan, formation of social movement, non-committed agents, unfair distribution of public property, sociological approach.
Cite this article:	Rashidi Fard, Seyed Hossein & Mahdi Qolamali (2024). Typology, goals and formation stages of the social movement against the third caliph With a sociological approach. <i>The History of Islamic Culture And Civilization</i> . 15 (1), 103-122. DOI: ??
Publisher:	Islamic Maaref University, Qom, Iran.

مجة علمية تاريخ الثقافة والحضارة الإسسلامية

السنة ١٥ / ربيع عام ١٤٤٥ / العدد ٥٧

معرفه النوع، الاهداف و مراحل بلورة الحركة الاجتماعية ضد الخليفة الثالث برؤيه معرفة المجتمع

^{Y} سید حسین رشیدی فرد ^{Y} مهدی غلامعلی

١. طالب دكتوراه نهج البلاغة جامعة القران و الحديث، قم، ايران.

sydhsynrshydyfrd@gmail.com

٢. أستاذ مشارك قسم علوم الحديث. جامعة القران والحديث، قم، ايران.

mahdigh53@gmail.com

ملخّص البحث	معلومات المادة
من أهم الاحداث الاجتماعية في تاريخ الاسلام حيث أدي بروز اختلافات اجتماعية و حزبيه بين	نوع المقال ؛ بحث
المسلمين، و الانتفاضة العامة ضد الخليفة الثالث عثمان و قتله. اداءه في مجال تعيين عمال غير	
ملتزمين، تقسيم غير عادل للاموال العامه و عدم تطبيق بعض الحدود و القوانين الاسلامية مما ادي الي	
احتجاجات شامله و نهضة ثوريه ضد الخليفه الثالث. تحليل المعرفه المجتمعيه للحركة المذكورة،	تاريخ الاستلام:
تصنيف و دراسه مراحل بلورة هذه الظاهرة الاجتماعية هو موضوع البحث الحاضر. في هذا المقال من	1880/•7/11
خلال دراسه مكتبيه للنصوص التاريخيه، الروائية المتقدمة و المتأخره بصدد دراسه اهداف، مراحل	
بلورة و تصنيف هذه الظاهره الاجتماعية الهامة في صدر الاسلام، برؤية معرفة المجتمع.	تاريخ القبول:
0.5 = 0.5 0.5 0.5 0.5	1880/17/03
عثمان بن عفان، بلورة الحركة الاجتماعيه، العمال غير الملتزمين، تقسيم غير عادل للاموال العامه،	الألفاظ المفتاحية
ية رؤيه معرفه المجتمع.	
رشيدي فرد، سيد حسين و مهدي غلامعلي (١٤٤٥). معرفه النوع، الاهداف و مراحل بلورة الحركة الاجتماعية ضد	الاقتباس؛
الخليفة الثالث برؤيه معرفة المجتمع. مجلة تاريخ الثقافة والحضارة الأسلامية. ١٥ (١). ١٢٢ ـ ١٠٣. ?? :DOI	
??	رمز DOI:
جامعة المعارف الإسلامية، قم، ايران.	الناشر

سال ۱۵، بهار ۱۴۰۳، شماره ۵۷

گونه شناسی، اهداف و مراحل شکلگیری جنبش اجتماعی علیه خلیفه سوم با رویکرد جامعه شناختی

1 سید حسین رشیدی فرد 1 مهدی غلامعلی

۱. دانشجوی دکتری نهج البلاغه دانشگاه قرآن و حدیث، قم، ایران. sydhsynrshydyfrd@gmail.com ۱. دانشیار گروه علوم حدیث دانشگاه قرآن و حدیث، قم، ایران. mahdigh53@gmail.com

چکیده	اطلاعات مقاله
از مهمترین رویدادهای اجتماعی تاریخ اسلام که موجب بروز اختلافات اجتماعی و	نوع مقاله : پژوهشی
حزبی میان مسلمانان گردیده است، خیزش عمومی علیه خلیفه سوم عثمان بن عفان و	(1 - 4 - 1 7 7)
کشته شدن وی میباشد. عملکرد وی در زمینه گماردن کارگزاران غیر متعهد، تقسیم	
ناعادلانه اموال عمومی و عدم اجرای برخی حدود و قوانین اسلامی اعتراضهای فراگیر و	تاریخ دریافت:
جنبشی انقلابی علیه خلیفه سوم را موجب گردید. تحلیل جامعهشناختی جنبش	14.7/1./.4
یادشده، طبقهبندی و بررسی مراحل شکلگیری این پدیده اجتماعی موضوع پژوهش	
حاضر است. در این نوشتار با بررسی کتابخانهای متون تاریخی، روایی متقدم و متأخر به	
دنبال بررسی اهداف، مراحل شکل گیری و طبقهبندی این پدیده اجتماعی مهم صدر	تاریخ پذیرش:
اسلام با رویکرد جامعهشناختی میباشیم.	14.4/.4/75
عثمان بن عفان، شکل گیری جنبش اجتماعی، کارگزاران غیر متعهد، تقسیم ناعادلانه	واژگان کلیدی
اموال عمومی، رویکرد جامعه شناختی.	
رشیدی فرد، سید حسین و مهدی غلامعلی (۱۴۰۳). گونهشناسی، اهداف و مراحل شکل گیری جنبش	
اجتماعی علیه خلیفه سوم با رویکرد جامعهشناختی. <i>تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی</i> . ۱۵ (۱). ۱۲۲ ـ ۱۰۳.	استناد؛
DOI: ??	201
??	کد DOI:
دانشگاه معارف اسلامی، قم، ایران.	ناشر

مقدمه

عثمان بن عفان از سال ۲۳ تا ۳۵ ق به مدت دوازده سال به عنوان خلیفه سـ وم مسلمانان بـ ر جامعـ ه اسلامی حکمرانی نمود. مدت دوازده ساله حکومت وی شاهد وقایع مختلفی در نحـ وه حکمرانی و برخـ ورد دسـ تگاه حکومت با مردم و شیوه متقابل رفتار مردم با شخص حاکم بود. ثمره عملکرد ناشایست عثمـان، اعتـراضهـای گسترده و خیزش عمومی مردم علیه عثمان، ۴۹ روز محاصره خلیفه و کشته شدن وی به دست مخالفان بود. آنچه اهمیت این مسئله را دو چندان کرده این است که جامعهای به ظاهر آرام چگونه در زمانی کوتـاه به محیطی سرشار از تنش و اعتراض نسبت به خلیفه تبدیل می گردد؟ این آشفتگی و اعتراضها از کجـا سرچشمه می گیرد؟ گرچه وجود اعتراض و آشوب در هر حکومتی از سوی عدهای از مخالفان امری ناگزیر است، اما اعتراضهای گسترده و جنبش همگانی در بلاد مختلف اسلامی که به محاصـره و قتـل خلیفه ماسلمانان منتهی گردد، به عنوان پدیدهای نو در جامعه اسلامی شناخته می شد. بیشتر مسلمانان خلیفه را جانشین پیامبر خدا این دانسته و اطاعت از وی را امری واجب می شمردند. اما عملکرد عثمـان بـهعنـوان خلیفه به گونهای بود که اعتراض اصحاب بزرگ پیامبر خدا را در یی داشت.

ضعف اراده، قومیت گرایی و انتقادناپذیری از مهم ترین ویژگیهای عثمان بود که با وجود دشمنی دیرینه خویشان نزدیکش با اسلام و شخص پیامبر، مطرودین آن حضرت را بر خلاف سنت دو خلیفه قبل به مدینه برگرداند و با واگذاری مناصب مهم حکومتی و بخششهای فراوان به آنان و ریخت و پاش بیت المال موجب اعتراض برخی از خواص مهاجرین، انصار و عموم مردم در شهرهای جامعه اسلامی گردید.

یعقوبی در اینباره مینویسد:

مردم پس از گذشت شش سال از حکومت عثمان بر وی خرده گرفتند و افرادی درباره وی سخنانی گفتند. منتقدان وی می گفتند: خویشان خود را بر دیگران ترجیح داده و مراتع حیوانات را به خود اختصاص داده، خانهای بزرگ و با شکوه برای خود بنا کرده، املاک و داراییهایی از بیت المال مسلمانان را برای خود برداشته، ابوذر و عبدالرحمن بن حنبل دو صحابی بزرگ رسول خداش را تبعید کرده، حکم بن أبیالعاص و عبدالله بن سعد بن أبیسرح دو شخص مطرود پیامبر خدا را بازگردانده، و حق خون هرمزان را ضایع کرده و قاتل او عبیدالله بن عمر را قصاص نکرده است. ولید بن عقبه (فاسق) را به حکومت کوفه گماشته، پس در نماز آن اتفاق افتاده و با این رسوایی باز از حمایتش دست برنداشه و از روی جهل و ناآگاهی حکم به رجم زنی از قبیله جهینه داده که موجب مرگ وی گردیده است.

۱. يعقوبي، تاريخ يعقوبي، ج ۲، ص ۶۹.

کلام یعقوبی نشان از وجود اعتراضها بر عثمان و عدم رضایت مردم از برخورهای خلیفه در ششساله اول دارد. گرچه این اعتراضها بهصورت جنبشی اجتماعی و گروهی صورت نگرفته بود، اما برگشت خلیفه از سنت دو خلیفه قبل در بازگرداندن مطرودین پیامبر، گماردن نزدیکان خود از بنی امیه، تعطیل برخی حدود الهی و برخورد تند و پرخاشگر خلیفه با منتقدین موجب ایجاد اعتراضی فراگیر و جنبشی اجتماعی پس از شش سال از حکومت وی گردید.

مردمانی که برای گرفتن حق خویش و اعتراض به عملکرد خلیفه، اطرافیان و کارگزاران وی در مدینه جمع شده بودند به گواه تاریخ گروهی ویژه و هماهنگ که از شهر و آبادی خاصی باشند، نیستند. بلکه این جامعه اسلامی است که یکسره در برابر خلیفه به یا خاسته و خیزش کرده است.

در این نوشتار با برشماری دلایل اعتراضهای مردمی در برابر خلیفه سوم از میان متون تاریخی روایی متقدم و متأخر به تحلیل و بررسی مراحل شکلگیری، اهداف و طبقه بندی جنبشهای اولیه در برابر خلیفه سوم خواهیم پرداخت.

سابقه و پیشینه تحقیق

مورخان و محدثان متقدم و متأخر هر کدام از زاویه دید خود باتوجه به تمایلات شخصی و اعتقادی خویش به بازگویی گزارش احداث عثمان و اسباب شورش مردم و معرفی آنان پرداخته اند. در جریان گزارش و ذکر احداث عثمان در کتب متقدم اهل سنت دو دیدگاه متفاوت وجود دارد. دیدگاه اول مربوط به محدثین است که با پیشینه کلامی به روایتگری وقایع قتل عثمان و علل آن پرداخته و با استناد به عدالت صحابه از ذکر بسیاری از لغزشهای خلیفه سوم گذشته و یا درصدد توجیه آن هستند. افرادی چون واقدی، اطبری و ابن حجر در این گروه جای دارند. اما گروه دوم مورخینی هستند که بدون پیشینه ذهنی و تعصب کمتر نسبت به مباحث کلامی به واگویی حقایق تاریخی بر طبق مستندات نقل شده پرداخته و رخدادهای تاریخی را بهخاطر پیشینههای ذهنی و تعصب حذف نکردهاند. از جمله این افراد می توان به یعقوبی، به بلاذری و مسعودی اشاره کرد.

۱. ابن سعد، الطبقات الكبرى، ج ٣، ص ٥٣ ـ ٨٠.

۲. طبری، تاریخ الامم و الملوك، ج ۴، ص ۳۶۵.

٣. ابن حجر عسقلاني، الاصابة في تمييز الصحابة، ج ٢، ص ٩٤٣.

۴. يعقوبي، تاريخ اليعقوبي، ج ۲، ص ۷۰ _ ۵۶.

۵. بلاذری، جمل من انساب الأشراف، ج ع، ص ١٣٢.

۶ مسعودی، م**روج الذهب**، ج ۱، ص ۷۰۰ _ ۶۹۱

بر خلاف اهل سنت گرایش به حذف گزارش اسباب قتل عثمان، در میان شیعه به خاطر باورهای شیعیان درباره غصب خلافت و عدم قبول عدالت صحابه جایی ندارد. شیخ مفید و نصر بین میزاحم آز متاخرین شیعه متقدمین شیعه و آیتالله میلانی، جعفر مرتضی عاملی، رسول جعفریان و ری شهری و از متاخرین شیعه در این گروه جای دارند که هر کدام از دیدگاه روایی _ تاریخی و کلامی به این مسئله پرداخته و بدعتهای عثمان را به تفصیل نقل کردهاند.

تاکنون تحقیق مستقلی از دید جامعه شناختی در این موضوع صورت نگرفته است و مقالات نوشته شده در این زمینه بیشتر به جنبه تاریخی ـ کلامـی و بیان علـل و زمینههای شورش علیه عثمان پرداخته اند. از میان مقالات منتشر شده، خلیلی تیرتاشی به بررسی علل مخالفتهای ابوذر با سیاست مالی عثمان پرداخته است. علیرضا دره کی با بیان اسباب شورش علیه عثمان به بررسی مصداق قانون گریـزی خلیفه سوم و تأثیر آن بر انحطاط جامعه از دیدگاه نهج البلاغه پرداخته است. همچنین حمیدرضا ثنایی در مقاله خود به بررسی و اختلاف دیـدگاه دو تاریخنگار معاصـر یعنی طـه حسـین و مـارتین هینـدز (از مستشرقین) درباره واقعه قتل عثمان و پرداخته است.

از جمله راههای بررسی جنبشهای اجتماعی بررسی اسناد و مدارک تاریخی است. ' پژوهش حاضر به بررسی اهداف، مراحل شکل گیری و طبقه بندی جنبش اجتماعی علیه خلیفه سوم با رویکرد جامعه شناختی پرداخته و این پدیده اجتماعی را با روش توصیفی ـ تحلیلی از منابع کتابخانهای برداشت نموده است.

عثمان

عثمان بنابر شورایی که خلیفه دوم پیش از مرگش تعیین کرد در سال ۲۳ قمری بـ ه خلافت رسـید و تـا

۱. مفید، الجمل، ج۱، ص ۱۳۸.

۲. منقری، **وقع***ة الصفین***،** ص ۹۳.

۳. میلانی، **جواهر الکلام،** ج ۱۲، ص ۴۵۸ _ ۳۸۳.

۴. عاملي، الصحيح من سيرة الامام علي الله ، ج ۱۶، ص ٣٣٥ ـ ١٠۴.

۵. جعفریان، *تاریخ سیاسی اسلام، ج*۲، ص ۱۵۹ _ ۱۵۰.

ع. محمدی ریشهری، **دانش نامه امیر المؤمنین اشد**، ج ۳، ص ۱۷۳ _ ۹۸.

۷. خلیلی تیرتاشی، «بررسی علل مخالفتهای ابوذر با سیاست مالی عثمان»، معرفت، ش ۷۷، ص ۷۴ ـ ۶۱ ـ

۸. دره کی و کهن ترابی، «مصداق شناسی قانون گریزی خلیفه سوم و تأثیر آن در انحطاط جامعه از منظر نهج البلاغه»،
 حدیث اندیشه، ش ۲۱، ص ۱۳۰ _ ۱۰۶.

۹. ثنایی و مجتهدی، «دو گزارش از یک واقعه تاریخی: مطالعه تطبیقی نگاه طه حسین و مارتین هیندز به قتل خلیف ه سوم»،
 تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی، ش ۲۱، ص ۷۴ ـ ۴۷.

۱۰. کوئن، مبانی جامعه شناسی، ص ۴۷۰.

سال ۳۵ هجری بر مسلمانان حکومت کرد. به گفته طبری عثمان در زمان خلافت عمر بین مردم به عنوان جانشین او شناخته می شد. ایش از عمر بن خطاب انتخاب خلیفه با چنین شیوه ای سابقه نداشت.

از نخستین اقدامات عثمان هنگام رسیدن به خلافت، عزل بسیاری از والیان و مقامات پیشین دستگاه خلافت و گماردن خویشاوندان خود از بنی امیه که مطرود پیامبر بوده و سابقه دشمنی با اسلام و شخص پیامبر را داشتند، به مناصب مهم حکومتی بود. این اقدامات وی از همان ابتدا موجب برخی اعتراضها به عثمان شد. رفتارهای خشونت آمیز با معترضان از صحابی پیامبر همچون ابوذر، عمار یاسر، ابن مسعود و ضربوشتم و تبعید بسیاری از آنان، همچنین ریخت و پاش از بیت المال، موجب نارضایتی و اعتراضات عمومی در میان مردم گردید. سرانجام این نارضایتی ها و اعتراضات به جنبشهایی علیه حکومت وی تبدیل گردید و در سال ۳۵ ق پس از ۴۹ روز محاصره توسط معترضان، دوران حکومت عثمان در سن ۸۲ سالگی با قتل وی به پایان رسید.

جنبش اجتماعي

جنبش اجتماعی را می توان کوشش جمعی برای پیشبرد منافع مشترک یا تأمین هدفی مشترک از طریق عمل جمعی خارج از حوزه نهادهای رسمی تعریف کرد. 7

کوئن جنبش اجتماعی را چنین تعریف می کند: جنبش اجتماعی به کوشش سازمانیافته جمع یا گروهی اطلاق می شود که می خواهند بخشی از جامعه را تغییر دهند یا برعکس حفظ کنند. ^۴ بنابراین جنبش اجتماعی وقتی پدید می آید که گروهی از افراد به گونهای سازمان یافته درصدد تغییر یا حفظ برخی عناصر جامعه برآیند.

همه جنبشهای اجتماعی، ویژگیهای خاص و مشترکی دارند. این ویژگیها عبارتند از مشخص بودن اهداف، داشتن برنامههایی برای نیل به این اهداف و ایدئولوژی (مسلک). جنبش اجتماعی معمولاً دارای مجموعه اهدافی مشخص میباشد. جنبش اجتماعی که هدف آن بهبود وضع گروهی از مردم است، درصورتی موفق خواهد بود که برای مردم مشخص کند که هدفش ایجاد چه نوع تغییراتی در جامعه است. برنامههای موجود برای نیل به این اهداف بسیار متنوع بوده و ممکن است طیفی از تحصنهای بدون خشونت، تظاهرات آرام، تظاهرات خشونتآمیز و انهدام اموال دولتی را در بر گیرد. بیان

١. طبري، تاريخ الامم و الاملوك، ج ٣، ص ٤٧٩.

۲. همان، ج ۴، ص ۴۱۵.

۳. حاجی حسینی، مب*انی جامعه شناسی*، ص ۱۴۲.

۴. کوئن، مبانی جامعه شناسی، ص ۴۷۲.

ایدئولوژی جنبش اجتماعی عامل گردآوری اعضای جنبش است؛ زیرا ایدئولوژی نهتنها منتقد وضع اجتماعی موجود میباشد بلکه علاوه بر آن اهداف جنبش و روشهای رسیدن به این اهداف را نیز روشن می کند. ۱

اوضاع اجتماعی و اسباب جنبش

جنبشهای اجتماعی معمولاً هنگامی به موفقیت دست می یابند که وضع نامطلوب جامعه موجب شود که مردم به یکدیگر نزدیک تر شوند. عواملی از قبیل نارضایتی وسیع، سرخوردگی، بیسامانی اجتماعی، ناامنی، بیهنجاری و از خودبیگانگی، مردم را به یافتن زندگی بهتر سوق می دهد. هرگاه این عوامل با بی عدالتی اجتماعی همراه گردد انگیزههای پیوستن به جنبش اجتماعی شدت بیشتری می یابد.

اساسی ترین انتظار متدینان از حکومت، فراهم کردن فضا، امکانات و زمینههای عبودیت خداوند متعال است. "برخلاف دوران حکومت خلیفه سوم، خواستههای دینی مردم و مطابقت با الگوی اسلامی حکومت نبوی، در زمان خلیفه اول و دوم در ظاهر حفظ می شد. اما در دوران حکومت عثمان برخلاف دو خلیفه قبل این خواستههای دینی حتی در حد ظاهر نیز حفظ نشده و موجب اعتراض صحابی پیامبر و بزرگان جامعه اسلامی شد. از جمله خواستههای مسلمانان از حاکم اسلامی زهدگرایی حاکم، رعایت شایسته سالاری در انتخاب والیان شهرها، و برپایی واجبات و حدود الهی بود که در زمان حکومت خلیفه سوم، عمل به این ظواهر نیز با خودرأیی، خویشاوندی سالاری و بی عدالتی خلیفه نقض شد. مهم ترین عوامل خیزش مردم علیه خلیفه سوم را باید در رفتار و شیوه حکومت داری وی نسبت به جامعه اسلامی و روی گردانی از سنتهای نبوی و خلفای قبلی دانست. از جمله دلایل اعتراضهایی که منجر به جنبش عمومی و بی سامانی اجتماعی گردید، می توان به موارد زیر اشاره نمود:

۱. خویشاوندسالاری و عدم شایستهگزینی

عثمان مردی از طبقه اشراف مکه است که نزدیکان او (بنی امیه) از دشمنان دیرین و کینه توز اسلام اند. از نخستین اقدامات وی هنگام رسیدن به خلافت عزل بسیاری از والیان و مقامات پیشین دستگاه خلافت و نصب خویشاوندان خود از بنی امیه که سابقه دشمنی با اسلام و پیامبر و را داشته و مطرود حضرت بودند، می باشد. عثمان پس از رسیدن به خلافت بستگان خود که همان آزاد شدگان پیامبر در فتح مکه می باشند را به عنوان همراز و کارگزار خود بر می گزیند. از جمله این افراد می توان به حَکَم بن أبی العاص و

۱. همان ص ۴۶۴.

۲. همان، ص ۴۶۸.

الکزایی، درآمدی بر مستندات قرآنی فلسفه سیاسی امام خمینی هی می ۴۶.

پسرانش مروان و حارث اشاره کرد که از کسانی هستند که پیامبر خدا با مهربانی و محبتی که نسبت به همگان داشت؛ آنان را نفرین کرد و فرمود: در جایی که من سکونت دارم این و فرزندانش نباید باشند. پس همه آنها را به طائف تبعید کرد. ۱

پس از رحلت پیامبر خدای و سر کارآمدن ابوبکر، عثمان همراه گروهی از بنی امیه نزد وی جمع شده و خواستار برگرداندن حَکَم بن أبی العاص به مدینه شدند؛ ابوبکر درخواست آنان را رد کرده و اجازه بازگشت حَکَم را به مدینه نداد. پس از مرگ خلیفه اول، عثمان به همراه خویشانش برای بازگرداندن حَکَم به نزد عمر آمده و درخواست خو را تکرار کرد، عمر نیز اجازه بازگرداندن مطرودین پیامبر و را به مدینه نداد. چون عثمان خودش خلیفه شد، آنان را وارد مدینه کرد و گفت من با پیامبر خدا درباره آنان گفتگو کردم و بازگشت آنها را از او خواستم و او به من وعده داد که اجازه دهد ولی پیش از بازگشت آنان، پیامبر و ان بازگشت آنان، پیامبر و کنیا رفت. عثمان پس از رسیدن به خلافت علاوه بر بازگرداندن حکم بن أبی العاص (تبعید شده پیامبر ص) به مدینه و مخالفت با سنت دو خلیفه قبل در باره اجازه بازگشت وی به مدینه، حَکَم را مأمور جمع آوری زکات قبیله قضاعه کرد و صد هزار درهم به وی بخشید. پس مردم عثمان را برای بازگرداندن تبعید شده پیامبر (حکم بن أبی العاص)، نکوهش کرده و این کار وی موجب خرده گیری مردم بر خلیفه گردید. "

عثمان شخصی نژادپرست ٔ و قبیله گرا بود که با توجیهات نژادپرستانه به دنبال موجه سازی عزل و نصبهای قبیله ای خویش بود.

اما عثمان علاوه بر بازگرداندن مطرودان پیامبر (بنیامیه) سیاست و اقتصاد را یکجا در اختیار آنها قرار داد. در سال ۲۷ هجری و پس از فتح آفریقا مروان بن حکم (پسرعمویش) را به دامادی خویش درآورد و او را به عنوان مشاور و کاتب ویژه خویش برگزید و خمس غنایم مصر را به وی بخشید و ولید بین عقبة بن أبیمعیط برادر مادریش را بهجای سعد بن أبیوقاص به امارت کوف ه برگزید. ولید کسی بود که خداوند در قرآن تصریح به فسق وی نموده و مورد غضب پیامبر قرار گرفته بود. وی پس از رسیدن به

۱. بلاذري، جمل من انساب الاشراف، ج ع ص ۲۵۵.

۲. گراوند و تیموری، «پیامدهای انتخاب و روی کار آمدن خلیفه سوم عثمان بن عفان ۲۳ ـ ۳۵ ق در تاریخ اسلام»، **پارسه**، ش ۲۸، ص ۸۲،

۳. يعقوبي، *تاريخ اليعقوبي*، ج ۲، ص ۱۶۴.

۴. نژادپرستی باوری است که برحسب آن، یک گروه نژادی خود را برتر از گروههای نـژادی دیگـر مـیدانـد. ایـن واکـنش همسان با گرایشهای قوممدارانه اکثر گروههایی است که اَداب و رسوم، قیافه ظاهری و شیوه زندگی خود را برتر از همه گروههای دیگر میداند. (کوئن، مبانی جامعه شناسی، ص ۴۰۵)

۵. يعقوبي، تاريخ اليعقوبي، ج ٢، ص ١۶۶ _ ١۶۴.

ع. أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتُوُونَ. (سجده / ١٨)

ولایت کوفه، شرابخواری جاهلی را آشکارا از سر گرفت به گونهای که یک روز به هنگام نماز صبح با همان لباس منزل و با حالت مستی به مسجد آمد و نماز صبح را چهار کعت خواند و رو به نمازگزاران گفت: اگر بخواهید بیشتر بخوانم! و از فرط شرابخواری در مسجد بیهوش به زمین افتاد.

با اعتراض مردم کوفه، عثمان به ناچار ولید را عزل و دامادش سعید بن العاص بن امیه را به حکومت کوفه گماشت.

عبدالله بن سعد بن أبی سرح دیگر برادرش را که سابقه ارتداد و دستور قتل وی توسط پیامبر صادر شده بود 7 را در سال ۲۵ ق به جای عمرو بن عاص به حکومت مصر برگزید و سهمی افزون از غنایم مصر را به وی بخشید.

حارث بن حکم (برادر مروان) را به ازدواج دخترش عایشه درآورد و پس از برکناری زید بن ارقم حارث را بهعنوان خزانهدار خویش قرار داد و صد هزار سکه از بیت المال مسلمین به وی بخشید."

۲. رفاهزدگی

عثمان در زمان جاهلیت، یکی از برجسته ترین ثروتمندان و تاجران مکه انگاشته می شد و حتی در زمان خلافت خود نیز به بازرگانی و دادوستد خانه و زمینهای کشاورزی اشتغال داشت. او در نازونعمت زندگی می کرد. و در پاسخ کسانی که زهد عمر را به وی خاطرنشان می کردند، می گفت: «خدا عمر را بیامرزد! کیست که تاب و توان عمر را داشته باشد؟ من مال دارم و از ثروت خودم می خورم و باید خوراک کوبیده و نرم بخورم». *

امیرالمؤمنین علی و در نهج البلاغه با اشاره به این ویژگی عثمان می فرماید: «تا آنکه سومی به خلافت رسید، دو پهلویش از پرخوری باد کرده، همواره بین آشپزخانه و دستشویی سرگردان بود، و خویشاوندان پدری او از بنی امیه به پاخاستند و همراه او بیت المال را خوردند و بر باد دادند، چون شتر گرسنه ای که به جان گیاه بهاری بیفتد، عثمان آنقدر اسراف کرد که ریسمان بافته او باز شد و أعمال او مردم را برانگیخت، و شکم بارگی او نابودش ساخت».

محدثان و تاریخنگاران، زیادهروی و ریختوپاشهای عثمان را در کتب خود فراوان نقل کردهاند. ۶

۱. مسعودی، مروج الذهب، ج ۱، ص ۶۹۲

۲. واقدی، مغازی، ج ۲ ص ۶۵۵.

٣. ابن أبي الحديد، ش*رح نهج البلاغه*، ج ١، ص ١٩٩.

۴. طبري، تاريخ الامم و الملوك، ج ۴، ص ۴۰۱.

۵. نهج البلاغه، خطبه ۳.

ع ابن سعد، طبقات الكبرى، ج ۳، ص ۵۶؛ ابن حجر، الصواعق المحرقة في الرق على اهل البدع و الزندقة، ج ۲، ص ۷۸؛ محمدى رىشهرى، دانشنامه اميرالمؤمنين هي بر پايه قرآن حديث و تاريخ، ج ۳، ص ۱۰۱.

٣. بىعدالتى در تقسيم بيت المال

عثمان با بیت المال چنان رفتار می کرد که گویا «ملکِ طِلق» اوست. او اموال بسیاری را به ابوسفیان، حَکَم، مروان و دیگران می بخشد و در برابر اعتراض مردم هرگز تسلیم نمی شود. و شگفتا که این همه بخشندگی از بیت المال را «صله رحم» تلقی می کند. و به هنگام اعتراض مردم چنین توجیه می کند: «ابوبکر و عمر سهم خود را بر نمی داشتند، ولی من بر می دارم و میان قوم و خویشان خود تقسیم می کنم». وی با این گونه کارها تضاد طبقاتی شگفتی را در جامعه اسلامی پدید آورد. این رفتارها و تفقدهای ظالمانه وی نسبت به بستگان و دادودهشهای مخالف با آموزههای دینی، اندک اندک موجب گسترش اعتراض مردم در شهرهای مختلف گردید و به شورشی همگانی بر ضد عثمان تبدیل شد.

۴. برخورد با آموزههای دینی

از مهمترین دلایل اعتراض صحابه به عثمان تعطیل برخی حدود الهی و بدعت در دین بود. تعطیل حکم قصاص فرزند خلیفه دوم اولین بدعت عثمان در دین بود که موجب اعتراض مردم و بزرگان صحابه چون امیرالمؤمنین علی الله به خلیفه سوم گردید. اما عثمان بدون توجه به نصیحت و استدلال بزرگان صحابه و مردم با پافشاری بر رای باطل خویش و عفو حکم قصاص فرزند خلیفه دوم، موجب تعطیل حکم صریح اسلام درباره قصاص قاتل بدون توجیهی شرعی و مخالف با دستور خدا و خلیفه قبل خود یعنی عمر بن خطاب گردید.

از دیگر موارد تعطیل حدود الهی که مورد اعتراض بزرگان صحابه گردید، عدم اجرای حد شرابخواری ولید بن عقبه توسط خلیفه بود. وی که حاکم کوفه بود، شبها به عیشونوش پرداخته و صبح هنگام در حال مستی با لباس مجلس عیش برای اقامه و امامت نماز به مسجد آمده و نماز صبح را به جای دو رکعت چهار رکعت خواند و شرابی را که نوشیده در مسجد استفراغ کرد و بیهوش بر زمین افتاد. هنگامی که مردم معترض کوفه برای اعتراض به نزد خلیفه می آیند، با تهدید شاهدان را از نزد خود رانده و راضی به انجام حد شرابخواری بر ولید (حاکم کوفه و برادر رضاعی خویش) با وجود حجت و ادله نمی گردد. این مسئله علاوه بر تعطیل حدود الهی موجب اعتراض مردم و بزرگان صحابه مانند امیرالمؤمنین و عایشه همسر پیامبر نیز می گردد. اما تعصب خویشاوندی عثمان همان گونه که وی را مقابل اجرای دستور پیامبر در قتل معاویه بن مغیره و عبدالله بن سعد بن أبی سرح و قرار داد، این بار مقابل

بلاذری، جمل من انساب الأشراف، ج ۶، ص ۱۳۳.

سيد مرتضى، الشافي في الإمامة، ج ۴، ص ٣٠۴.

۳. واقدی، م**غازی**، ج ۱، ص ۲۴۴.

۴. همان، ج ۲، ص ۶۵۵.

 ackprime اجرای دستور خدا در اجرای حد شرابخواری ولید (برادر رضاعی خویش و حاکم کوفه) قرار می ackprime دهد. از مهمترین بدعتهایی که عثمان در سالهای پایانی خلافت خود مرتکب شد و مورد اعتراض صحابه قرار گرفت، تمام خواندن نماز در مسافرت (منا) است.

طبری با اشاره به اتفاقات پایانی سال ۲۹ ق از ابن عباس چنین نقل می کند:

اولین مسئلهای که مردم بر عثمان ایراد گرفتند، آن بود که در سال ششم حکومتش، برخلاف سالهای پیشین، نماز را در منا چهار رکعتی خواند! بسیاری از اصحاب رسول به این مسئله بیشتر دامن زدند تا اینکه علی کی در میان کسانی که می آمدند، نزد عثمان رفت و گفت: به خدا سوگند امر تازهای روی نداده و عهد جدیدی رخ نداده است. تو در زمان پیامبر الله و در زمان ابوبکر و عمر و سالهای ابتدایی حکومت، نماز را دو رکعتی میخواندی! نمیدانم چه امری پیش آمده که نماز را چهار رکعتی خواندی؟ عثمان در پاسخ گفت: این یک رأی و نظری [شخصی] بود که آن را انتخاب کردم! آ

۵. مشاوران نابکار

پیشکاران و مشاوران هر مدیر در اداره و نظم بخشیدن به امور و تحقق جریانها جایگاهی شگرف دارند. به تحقیق نقش مشاوران اجرایی در مدیریت مدیر و رهبر جامعه نقشی بنیادی و اساسی است. نزدیکان عثمان (بنی امیه) نه وجهه اجتماعی دارند و نه چهره دینی. نه با انصار پیوندی درست دارند و نه با مهاجران کرداری نیکو. نتیجه آن سوق دادن عثمان به راهی است که شورش مردم و قتل وی را در پی دارد. ابوسفیان که سیاست و دشمنیاش با اسلام بر همگان آشکار است به عثمان می گوید: «این حکمرانی، حکومتی جهانی و این سلطنت و قدرت، همان پادشاهی جاهلی است. پس بنی امیه را مهتران رتال جامع علوم انساني زمین قرار ده». ^۳

عثمان گرچه در سخن با گفتار ابوسفیان مخالفت کرده و به وی اعتراض می کند، آاما در عمل طبق نقشه این سیاستباز بزرگ بنی امیه پیش می رود؛ اما فرجام این سفارش ابوسفیان، شورش مردم علیه خلیفه و قتل وی است.

سررشته تمام کارهایی که به نام عثمان انجام میشود در دست مروان (داماد و کاتب عثمان) است.

۱. بلاذری، جمل من انساب الاشراف، ج ع، ص ۱۴۴.

۲. طبری، تاریخ الامم و الرسل و الملوك، ج ۴، ص ۲۶۷.

۳. مسعودی، **مروج الذهب**، ج ۱، ص ۶۹۹.

۴. همان.

وی را می توان سیمای پنهان حکومت عثمان معرفی نمود. مروان در تمام امور حکومتی دخالت می کرد. از جمله شیطنتهای وی، نامه مهر شده و دستور شکنجه و قتل شورشیان مصری بود که منجر به قیام عمومی علیه عثمان شد. ابن تیمیه در این باره می گوید:

همانا فتنه و شورشی که منجر به قتل عثمان شد، تنها به سبب اقدام صورت گرفته از سوی مروان بود. به تحقیق سبب شورش عمومی علیه عثمان، آن دسته کارهایی بود که از سوی مروان صورت گرفته بود و عثمان از آن امور بی اطلاع بود. 7

دیگر مشاوران عثمان نیز از این قبیلاند. هنگامی که عثمان آنان را گردآورده تا نظرشان را درباره ناخرسندی مردم از اوضاع حکومت بپرسد، معاویه راهحل را استفاده وی از نیروی نظامی میداند. عبدالله بن عامر نیز میگوید: «باید آنان را به جهاد به سرزمینهای دور فرمان دهی تا از خردهگیری بر تو وامانند و در مرزها نگاه داری تا در برابر تو احساس حقارت کنند و در برابر تو، همّشان جز حفظ جان خود نباشد»."

عدم انتقادپذیری خلیفه و رفتار خشونت آمیز با معترضان

منصوبان و نزدیکان خلیفه با پشتیبانی وی چنان بر مردم سخت می گیرند که فریاد مردم به جایی نمی رسد، و چون صحابه بزرگ پیامبر کشی خدا زبان به اعتراض می گشایند سیاسی می شوند و خلیفه با برخوردی خشن و دور از انصاف آنان را از خود دور می سازد. ابوذر را به ربذه تبعید می کند و او در تنهایی و مظلومیت از دنیا می رود. عثمان، عمار بن یاسر دیگر صحابی بزرگ رسول خداش که پیامبر، وی را به حق مداری وصف نموده و تبعیت از وی را در فتنه ها موجب رسیدن به حقیقت بیان داشته بود، چنان می زند که به فتق دچار می شود. عبدالله بن مسعود را تبعید کرده و حقوقش را از بیت المال می بُرد؛ که همچنین کعب بن عبده که از قاریان کوفه بود، به خاطر اعتراض به عملکرد عثمان، به دستور وی تازیانه خورده و به دماوند تبعید می گردد. از دیگر بزرگانی که به خاطر اعتراض به عملکرد عثمان به دستور وی

۱. همان، ج ۲، ص ۳۴۴.

ابن تيميه حراني، منهاج السنة النبوية، ج ٤، ص ٢٤٨.

۳. محمدی ریشهری، **دانش نامه امیرالمؤمنین ﷺ بر پایه قرآن حدیث و تاریخ**، ج ۳، ص ۳۵۳.

۴. ابن أبي الحديد، شرح نهج البلاغه، ج ۸، ص ۲۵۷.

۵. ابن سعد، *الطبقات الكبوي*، ج ۳، ص ۲۲۴.

ع همان، ج ۱، ص ۲۳۹.

۷. بلاذری، جمل من انساب الاشراف، ج ع، ص ۱۴۷.

تبعید گردیدند می توان به حارث همدانی، زید بن صوحان، عامر بن عبد قیس، عبدالرحمن بن حنبل و مالک اشتر نخعی نام برد. ۱

از دیگر رفتارهای خشونت آمیز عثمان، تهدید به آتش افکندن و سوزاندن عایشه و حفصه دو همسر پیامبر علی در پی اعتراض به وی میباشد. آز دیگر واکنشهای تند خلیفه با منتقدان تهدید امام علی به تبعید، در پی مشایعت ابوذر میباشد. "

گونهشناسی جنبش اجتماعی علیه عثمان

انواع گوناگون جنبشهای اجتماعی باتوجهبه ابزارهایی که برای نیل به اهدافشان به کار می گیرند از یکدیگر متمایز می شوند. دو وسیله از این وسائل، اعمال قدرت و اقناع است. برخی از روشهای به کار بردن قدرت عبارتند از ترور، آدمربایی، انهدام اموال عمومی، رشوه، تهدید و تحمیل. برخی از روشهای اقناع متداول عبارتند از تبلیغات، تحریک احساسات، پخش نشریهها، اعلامیهها و ایراد سخنرانیها دو دفاع از خواستههای گوناگون جنبش.

جنبشها بسته به نوع هدف، برنامه و شرایط اجتماعی انواع گوناگونی دارند. برخی از این جنبشها عبارتند از: جنبش نمایشی، جنبش ارتجاعی (واپسگرا)، جنبش محافظه کار، جنبش اصلاح طلب، جنبش آرمان گرا و جنبش انقلابی.^۵

خیزش و جنبش اجتماعی علیه عثمان را باید جنبشی انقلابی نامید، چراکه افراد و سران این جنبش خواستار دگرگونی سریع و اساسی در جامعه بودند. هدف جنبش انقلابی، سرنگونی دستگاه سیاسی حاکم و جایگزینی نظام سیاسی دیگر است.

سران جنبش ابتدا خواستار برکناری و عزل حاکم و رهبر جامعه (عثمان) بودند، اما با مقاومت عثمان و عدم قبول خواسته جمع شرکت کننده و پرتاب تیری از بام خانه عثمان به سوی محاصره کنندگان و کشته شدن شخصی از اعضای جنبش، این جنبش انقلابی به خشونت کشیده شد.

۱. بلاذری، *انساب الاشراف*، ج ۶، ص ۱۳۸ _ ۱۳۴.

٢. مفيد، *الجمل*، ص ١٤٧.

۳. همان.

۴. کوئن، م**بانی جامعه شناسی**، ص ۴۶۴.

۵. همان، ص ۴۶۶ _ ۴۶۴.

ع. همان، ص ۴۶۵.

۷. محمدی ریشهری، **دانش نامه امیر المؤمنین ﷺ بر پایه قرآن حدیث و تاریخ**، ج ۳، ص ۳۳۵.

اهداف جنبش

در این جنبش، افراد و گروههای مختلف با انگیزههای متفاوت در جنبشی انقلابی در کنار یک دیگر قرار گرفتهاند. افراد و رهبران جنبش و گروههای مخالف عثمان را بنابه اهداف و دلایل مخالفتشان با خلیفه، نوع عملکرد آنان به هنگام اعتراض و شورش، موضع گیری آنان پس از کشته شدن عثمان و روی کار آمدن حاکم جدید (امیرالمؤمنین ایس ای می توان به سه گروه تقسیم کرد.

سنت گرایان راستین: گروهی که تنها دلیل مخالفتشان با شخص خلیفه و دستگاه حکومت، مخالفت خلیفه با سنت رسول خدای و خلفای قبلی و همچنین به کارگیری دشمنان دین و پیامبر در مناصب دولتی به جای صحابی بزرگ رسول خدای بود. از مهم ترین این افراد میتوان به امام علی به ابوذر، عمار یاسر و عبدالله بن مسعود از اصحاب بزرگ پیامبری اشاره کرد. این گروه اولین منتقدان عثمان از روزهای آغاز حکومت خلیفه سوم بودند، که فریاد آنان به هنگام تعطیلی حکمی از احکام الهی، تحریف و تغییر در احکام دین و گماردن دشمنان و مطرودان پیامبر خدای بر مناصب حکومتی برخاسته و خواستار اصلاح رفتار حاکم اسلامی و برپایی احکام دینی ـ حکومتی اسلام بودند. گرچه این گروه از اولین منتقدان حکومت عثمان هستند، اما به هنگام اعتراض خویش به دنبال تغییر حاکم نبودند. شیوه اعتراض خواستهها و نقد اصلاحی آنان به عثمان، سبب قرار دادن آنان در دسته اول است. این گروه اعتراض و نتقاد خویش را به گونه خلیفه می رساندند.

انقلابیون: گروهی که از بیداد و ستم خلیفه و کارگزارانش به ستوه آمده و خواستار برکناری خلیفه و کارگزاران ظالمش از حکومت بودند. از مهم ترین این افراد که خواستار انقلابی اساسی در حکومت بودند می توان به مالک اشتر نخعی رهبر شورشیان کوفه، حکیم بن جبله عبدی رهبر شورشیان بصره، عبدالرحمن عُدیس بلوی، محمد بن أبی حذیفه و محمد بن أبی بکر از رهبران شورشیان و مخالفین مصر نام برد. این گروه از معترضان و منتقدان دوره دوم شش ساله خلافت عثمان بودند و برخلاف گروه اول در قیام مسلحانه علیه عثمان شرکت داشته و از قاتلین خلیفه شمرده می شدند. آنان با اعتقاد به اینکه رفتار خلیفه قابل اصلاح نیست، خواستار برکناری عثمان گرچه با توسل به خشونت و قتل وی بودند. افراد ایس گروه پس از قتل عثمان و آغاز سیستم جدید حکومتی در زمان امام علی شه برخلاف گروه سوم در برابر حکومت امام علی شه سر فرو آوردند.

فرصتطلبان: گروهی که دلیل مخالفتشان با خلیفه، سلب برخی امتیازات گذشته آنها در دوران خلفای پیشین بود. از مهم ترین این افراد می توان به عایشه همسر پیامبر خدای به خاطر کم کردن سهمش از

بیتالمال نسبت به زمان عمر، ممرو بن عاص به خاطر برکناریش از حکومت مصر توسط شخص خلیفه، ۲ طلحه و زبیر بهخاطر طمعشان نسبت به حکومت و خلافت بر عامه مسلمانان پس از عثمان باتوجهبه ویژگیها و شرایط اجتماعی که دارا بودند نام برد. مصلام عبد الله بن عمرو به برخی مخالفان از این گروه مصداق درستی برای شناسایی آنان میباشد، که به برخی از آنان میگفت: «اگر به شما پول بدهد راضی میشوید اما اگر به خویشان خودش بدهد بر او خشم می کنید». ٔ ٔ

این گروه که از آنان به فرصت طلبان یاد می شود، نسبت به گروه دوم از جایگاه سیاسی اجتماعی بالایی برخوردار بودند و بدون تأیید آنان جنبش نهایی نمی شد. هدف آنان برگشت به گذشته برتر و رسیدن به منافع بیشتر بود. آنان باتوجهبه جایگاه ویژهای که در میان مسلمانان داشتند از مهمترین دلایل شورش اجتماعی فراگیر علیه شخص خلیفه و قتل وی بودند. گرچه پس از نهادمند شدن جنبش و قتل عثمان برخلاف پیش فرض ذهنی آنان امام علی الله به عنوان خلیفه از سوی مسلمانان برگزیده شد، اما سران این گروه باتوجهبه پیشفرضهای ذهنی اشتباه که پس از قتل عثمان در نظر گرفته بودند، بـرخلاف گـروه دوم، دوباره به مخالفت و شورش در مقابل حاكم جديد با توجيه خون خواهي خليفه سوم برخاستند.

مراحل شكل گيرى جنبش اجتماعى عليه عثمان

یک جنبش شکل یافته برای نیل به مقصود، مراحلی را می گذراند؛ اما باید دانست همه جنبشهای اجتماعی الگوی یکسانی ندارد؛ با این وجود، سرآغاز بیشتر جنبشها یک موقعیت آشفته و بحرانی در جامعه می باشد سپس با سرعتهای گوناگونی رشد می یابند و سرانجام یا از بین می روند و یا نهادمند میشوند.^۵ بیشتر جنبشهای اجتماعی مراحل زیر را طی میکنند:

۱. مرحله ناآرامی: در این مرحله عملکرد بد و ظالمانه نظام حاکم ناخرسندی گستردهای را در میان مردم پدید میآورد. این مرحله میتواند گسترش یابد و سالها به درازا بکشد. ٔ

آغاز این مرحله جنبش را می توان به هنگام مخالفت عثمان با سنت پیامبر الله و خلف در عزل و نصبهای حکومتی، بازگرداندن مطرودین پیامبر الله به مدینه و سپردن مهمترین مناصب حکومتی و

۱. يعقوبي، *تاريخ اليعقوبي*، ج ۲، ص ۱۷۵.

۲. طبری، تاريخ الامم و الملوك، ج ۴، ص ۳۵۷.

۳. يعقوبي، *تاريخ اليعقوبي،* ج ۲، ص ۱۷۵.

۴. جعفریان، تاریخ سیاسی اسلام، ج ۲، ص ۱۵۰.

۵. کوئن، **مبانی جامعه شناسی**، ص ۴۶۹.

ع. همان، ص ۴۶۹.

ولایتی به دشمنان پیامبری (بنی امیه) بر شمرد که با اعتراض برخی صحابی بزرگ رسول الله یک چون ابوذر، عمار بن یاسر و ابن مسعود آغاز گردید.

گرچه برخی محدثین و تاریخنگاران چون ابن سعد و یعقوبی آغاز اعتراضات عمومی به خلافت عثمان را دوره شش ساله دوم حکومت وی ابراز داشته اند اما به عقیده مادلونگ آنچه سبب شد تا در نیمه نخست خلافت عثمان، مخالفتی جدی علیه خلیفه رخ ندهد، بذل و بخشش های افراطی و نرمش متداول وی بود که به شدت با سختگیری و تندخویی عمر تفاوت داشت که آرام نگه داشته شدن برخی از بزرگان صحابه مانند طلحه و زبیر و قریش را در پی داشت. او همچنین به قریشیان اجازه داد که مختارانه در ولایات فتح شده رفتوآمد کنند درحالی که در زمان عمر از ترک حجاز جز با اجازه مخصوص خلیفه منع شده بودند. ا

۲. مرحله برانگیختگی: پس از آنکه توجه همگان به عوامل پدیدآورنده ناآرامی جلب شد مردم گردهم می آیند. آنگاه محرکان و رهبرانی از میان جمع قد علم می کنند و مردم را بر می انگیزند. آنها به مردم می گویند که شمار بسیاری از مردم دیگر با مسائل آنان دست به گریبانند و تنها به صورت دسته جمعی می توانند این مشکلات را حل کنند.

پس از اعتراض اصحاب بزرگی چون ابوذر، عمار یاسر، ابن مسعود و دیگران و برخورد خشن خلیفه و تبعید این بزرگواران موج اعتراضات از جای جای بلاد اسلامی و شخصیتهای تأثیرگذار نسبت به برخورد خلیفه با صحابی بزرگوار رسول خداشت سرازیر می شود. از این افراد تأثیرگذار می توان به اعتراض امیرمؤمنان در برخورد خلیفه با ابوذر و عمار و اعتراض عایشه نسبت به ضرب وجرح عمار یاسر نام برد. هم چنین برخورد ظالمانه منصوبان خلیفه و کارگزاران و والیان از خویشان وی پشتیبانی او از آنان از مهم ترین دلایل اعتراضات گسترده مردمی علیه شخص خلیفه و کارگزاران وی بود. اعتراض مردم کوفه، مصر و بصره نسبت به عملکرد و ظلم و تبعیض منصوبان خلیفه را از این قسم باید دانست.

۳. مرحله قالبریزی: در این مرحله یک شبکه سازمانیافته رسمی با سلسلهمراتبی از مسئولان ظهور می کند. از مهمترین کارکردهای این مرحله روشن ساختن باورها و اندیشههای جنبش برای اعضای آن است که اکنون نظمونسق یافته است. ادله ناخرسندی اعضا، برنامه عملی جنبش و هدفهای آن باید در این مرحله برای اعضا به تفصیل شرح داده شوند.

پس از اعتراض مردم شهرها به عملکرد خلیفه و عاملان وی و آمدن به مدینه برای دادخواهی به نزد

۱. مادلونگ، جانشینی محمد الله، ص ۱۲۵.

کوئن، مبانی جامعه شناسی، ص ۴۶۹.

٣. همان، ص ۴۶۹.

خلیفه با وساطت امیرمؤمنان علی و خطبه و توبه ظاهری عثمان، مردم معترض به سوی شهرهایشان باز می گردند، اما با مداخله مروان و تهدید مردم و دستور شکنجه و قتل مردم معترض مصر و کشف این دستور مخفیانه در میان مسیر توسط مصریان معترض، آتش فتنه برای دیگربار شعلهور گردیده و مردم معترض پس از فهمیدن شکستن توبه عثمان دوباره به مدینه بازگشته و کاخ خلیفه را محاصره می کنند. در این هنگام با پیچیدن این خبر در بین مردم و اضافه شدن معترضان سایر بلاد و برخی صحابی بـزرگ مدینه و تحریض آنها بر قتل عثمان و تغییر خلیفه جنبش وارد مرحله جدیدی شده و بـهصورت نهـادی ثابت برای رسیدن به خواستههای معترضان تبدیل می گردد. در این مرحله ابن أبـی حذیفه و محمد بـن ثابت برای رسیدن به خواستههای معترضان تبدیل می گردد. در این مرحله ابن أبـی حذیفه و محمد بـن أبی بکر به همراه چهارصد نفر از مصر به فرماندهی عبدارحمن عدیس، مالک اشتر نخعی با دویست مـرد از کوفه، حکیم بن جبله عبدی به همراه صد نفر از بصره به محاصره کاخ عثمـان پرداختنـد و بـا اضـافه شدن طلحه و زبیر دو صحابی بزرگ و مهم از لحاظ جایگاه اجتماعی و تحریض آنها بـه کشـتن خلیفه، شدن سرانجام پس از ۴۹ روز محاصره، عثمان به دست معترضان و شورشیان کشته شد.

3. مرحله نهادمند شدن: درصورتی که جنبش در جذب طرفداران و جلب حمایت عموم موفق شود جنبش نهادمند می شود. در این مرحله نوعی دیوان سالاری در جنبش ایجاد می شود و رهبری منضبط و حرفه ای جایگزین شخصیتهای فرهمند پیشین می گردد. ۱

پس از محاصره اول و آغاز محاصره دوم و اضافه شدن شخصیتهای تأثیرگذار جنبش چون طلحه، زبیر، عمار یاسر، مالک اشتر، محمد بن أبی بکر و دیگران و روشنگریها و تبیین اهداف جنبش توسط بزرگان از صحابه، خطیبان و جنگ آوران و محاصره نظامی جنبش حالتی نهادمند به خود گرفته و پس از قتل خلیفه و جنبش انقلابی مردم، بزرگان از صحابه چون عمار یاسر، زبیر و دیگران مردم را به سوی برگزیدن امیرمؤمنان علی بازگویی فضایل حضرت و سفارشات پیامبر نش نسبت به او ترغیب کردند و برای اولین بار سیل مردم به سوی انتخاب خلیفه حقیقی و جانشین واقعی رسول خداش روانه شدند و با وی به عنوان رهبر و خلیفه چهارم مسلمانان بیعت کردند.

نتيجه

بررسی و تحلیل جامعه شناختی جنبش اجتماعی علیه خلیفه سوم، این نتایج را نشان می دهد:

۱. اوضاع اجتماعی مسبب جنبش علیه عثمان عبارتند از: نژادپرستی و توجیهات نژادپرستانه خلیفه،

۱. همان، ص ۴۷۰.

۲. محمدی ریشهری، *دانش نامه امیرالمؤمنین ﷺ بر پایه قرآن، حدیث و تاریخ*، ج ۳، ص ۴۶۵.

بی عدالتی در تقسیم بیت المال، برخورد با آموزههای دین، به کارگیری مشاوران نابکار، انتقادناپذیری و برخورد خشن خلیفه با معترضان.

۲. با بررسی سران جنبش، خواسته ها و اهداف آنان، اعضاء جنبش را می توان به سنت گرایان راستین، انقلابیون و فرصت طلبان تقسیم نمود.

۳. خواسته مشترک این سه گروه پس از نهادی شدن جنبش، دگرگونی سریع و اساسی در نظام حاکم و جایگزینی خلیفه جدید است که از آن به جنبشی انقلابی یاد می شود.

۴. این جنبش انقلابی مانند سایر جنبشهای نهادی چهار مرحله ناآرامی، برانگیختگی، قالبریزی و نهادی شدن را پشتسر گذاشته است.

۵. مهمترین ثمر این جنبش ایجاد روشی جدید و کاملاً مردمی با جمهوریت غالب مردم در انتخاب خلیفه جدید بود. همچنین کشته شدن خلیفه توسط معترضین و اختلاف رهبران جنبش بر سر منافع از آسیبهای اجتماعی این جنبش انقلابی تاریخ اسلام است که دودستگی جامعه مسلمین بر سر مسئله ظالم یا مظلوم کشته شدن خلیفه و جنگهای داخلی دوران امیرمؤمنان علی این در پی داشت.

منابع و مآخذ

قرآن کریم، ترجمه حسین انصاریان.

نهج البلاغه، محمد بن حسين الشريف الرضى، صبحى صالح، قم، هجرت، چ ١، ١٤١٤ ق.

- ۱. ابن أبى الحديد، عبد الحميد بن هبة الله، جلوه تاريخ در شرح نهج البلاغه ابن أبى الحديد، ترجمه مهدوى دامغانى، محمود، تهران، نشر نى، چ ۲، ۱۳۷۵ ش.
 - ۲. ابن تيميه حراني، احمد بن عبدالحليم، منهاج السنة النبويه، رياض، دار احد، ٢٠٠٦ م.
- ٣. ابن حجر عسقلاني، ابوالفضل احمد بن على، الإصابة في تمييز الصحابة، بيروت، دار الكتب العلمية،
 ١٤١٥ ق.
- ٤. ابن حجر الهيتمى، ابوالعباس احمد بن محمد بن على، الصواعق المحرقه على اهل الرفض و الضلال و الزنادقه، بيروت، مؤسسه الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤١٧ ق.
- ۵. کوئن، بروس، مبانی جامعه شناسی، ترجمه غلام عباس توسلی و رضا فاضل، تهران، سمت (سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها)، ۱۳۹۸ ش.
 - ٦. بلاذري، احمد بن يحيى، جمل من انساب الاشراف، بيروت، دار الفكر، ١٤١٧ ق.
- ۷. ثنایی، حمیدرضا و مهدی مجتهدی، «دو گزارش از یک واقعه تاریخی: مطالعه تطبیقی نگاه طه

- حسین و مارتین هیندز به قتل خلیفه سوم»، *تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی*، ش ۳۱، ص ۷۶ ـ ۷۷، ۱۳۹۷.
- ۸. جعفریان، رسول، تاریخ سیاسی اسلام، تهران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (دفتر نشر الهادی)،
 ۱۳۷٤ ش.
- ۹. حاجی حسینی، حسن، مبانی جامعه شناسی، قم، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)،۱۳۹۲ ش.
- ۱۰. حسينى ميلانى، سيد على، جواهر الكلام في معرفة الإمامة و الإمام (بررسى و نقد ادله خلافت خلفاء و نقد عايشه، طلحه، زبير و معاويه)، قم، الحقايق، چ ۲، ۱٤۰۰ ش.
- ۱۱. حیدری، محسن، حزب علوی و حزب اموی، قم، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، دفتر انتشارات اسلامی، ۱۳۹۵ ش.
- ۱۲. خلیلی تیرتاشی، نصرالله، «بررسی علل مخالفتهای ابوذر با سیاست مالی عثمان»، معرفت، شماره ۷۷، ص ۷۶ ـ ۲۱، ۱۳۸۳ ش.
- ۱۳. دره کی، علیرضا و کهن ترابی، میثم، «مصداق شناسی قانون گریزی خلیفه سوم و تأثیر آن در انحطاط جامعه از منظر نهج البلاغه»، حدیث اندیشه، شماره ۲۱، ص ۱۳۰ ـ ۱۳۹۰، ۱۳۹۵ ش.
- 1٤. سيد مرتضى، ابوالقاسم على بن الحسين، *الشافى فى الإمامة*، تهران، مؤسسة الصادق للطباعة و النشر، ١٤١٠ ق.
 - 10. طبری، محمد بن جریر، تاریخ الامم و الملوك، بیروت، دارالتراث، ط ۲، ۱۳۸۷ ق.
- 17. عاملى، جعفر مرتضى، الصحيح من سيرة الامام على الله (المرتضى من سيرة المرتضى)، بيروت، المركز الإسلامي للدراسات، ١٤٤١ ق.
 - ۱۷. كاتب واقدى، محمد بن سعد، طبقات الكبرى، بيروت، دار الكتب العلمية، چ ۱، ۱٤۱۰ ق.
- ۱۸. گراوند مجتبی و تیموری فرزانه، «پیامدهای انتخاب و روی کار آمدن خلیفه سوم عثمان بن عفان ۲۳ ـ ۳۵ ق در تاریخ اسلام»، پ*ارسه*، ش ۲۸، ص ۸۲، سال ۱۷، بهار و تابستان ۱۳۹۲ ش.
- ۱۹. لکزایی، نجف، **در آمدی بر مستندات قر آنی فلسفه سیاسی امام خمینی نگی،** قم، مؤسسه بوستان کتاب، ۱۳۸۶ ش.
- ۲۰. مادلونگ، ویلفرد، **جانشینی محمد شخش**، ترجمه احمد آرام و دیگران، مشهد مقدس، بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۳۷۷ ش.

- ۲۱. محمدی ریشهری، محمد، دانشنامه امیرالمؤمنین به بر پایه قرآن، حدیث و تاریخ، قم، دار الحدیث، ۱۳۸۹ ش.
- ۲۲. مسعودی، علی بن الحسین، مروج الذهب، ترجمه پاینده، ابوالقاسم، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۶ ش.
 - ٢٣. مفيد، ابوعبدالله محمد بن نعمان، الجمل، قم، مكتب الاعلام الاسلامي ـ مركز النشر، چ ٢، ١٤١٦ ق.
 - ٢٤. منقرى، نصر بن مزاحم، وقعة الصفين، قم، مكتبة آيت الله العظمي المرعشي النجفي، ١٤٠٤ ق.
 - ۲۵. واقدی، محمد بن عمر، مغازی، ترجمه مهدوی دامغانی، محمود، تهران، نشر دانشگاهی، ۱۳۹۲ ش.
- ۲۹. یعقوبی، ابن واضح احمد بن أبی یعقوب، تاریخ الیعقوبی، ترجمه محمدابراهیم آیتی، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۱.

